

Mette: Det værste og det bedste

Det værste er at se smukke, unge par gå arm i arm, den unge, lyshårede kvinde med røde kinder, løs blomstret sommerkjole i alverdens farver, som jeg ellers elsker, med en tydelig bule på maven, som han, helt uden at ænse sine omgivelser, kærligt lægger sin store, mandige hånd på.

At kigge i dine dybe og rolige øjne, som indeholder så meget kærlighed for mig, er det værste, fordi jeg ved, at vi aldrig kommer til at føle det samme for vores fælles projekt, som af mennesker omkring os bliver kaldt "projekt baby", og at du aldrig helt vil forstå, hvad jeg gennemgår.

Det værste er at stå på et gadehjørne med min fuldstændigt intetanende labradoodle, som er glad for alt og alle og stirrer på mig med godmodige hundeøjne, mens jeg modtager opkaldet fra laboranten med det samme navn som mig, fordi klokken har slået 9.30, og jeg ikke ved, om jeg og mine æg, der er blevet befrugtet med sædstrå suget ud af min mands testikler på en meget usexet og ubarmhjertig måde, er købt eller solgt, og alle mine irrationelle tanker, som dog ofte viser sig at holde stik, siger mig, at det igen er dårlige nyheder. Dét er det værste.

Det bedste...

Det bedste er, når du lægger din hånd på min mave og siger "hav en dejlig dag, I to", og jeg lader mig selv tro på, at denne gang bliver vi forældre og skal gro et lille barn med store bløde krøller og sin fars grå øjne og sin mors engang ubekymrede og positive tilgang til livet.

Stærke gin/tonics med store isterninger, der klirrer, er det bedste, når man løfter glasset op til munden, på en hvid sandstrand i Vietnam, der minder os om, at vi først og fremmest er et ægtepar, der elsker hinanden, og som sørger for, at vores bekymringer bliver udvisket, helt indtil vi vågner med dunkende hoveder den næste morgen i et værelse med hvide lagener, vi ikke selv skal vaske.

Det bedste er, at du efter seks år stadig elsker mig lige så højt og viser det ved at liste ud af sengen, når vækkeuret ringer kl. 6 for at lave morgenkaffe til mig, så jeg kan vågne stille og roligt med duften af nybrygget kaffe i næsen og din varme overarm om mine skuldre, som minder mig om, at vi to kan klare alt, uden at jeg når at blive irriteret over, at det er alt for tidligt at stå op kl. 6 på min fridag, det er det bedste.